

Zpravodaj oveček Dobrého Pastýře

10. ročník

4/2017, 1. číslo

občasník farnosti Loučka

SLOVO OTCE JANA

Drazí farníci,

v pondělí se v Zašové konalo setkání farních rad, na kterém jsme si vyměňovali zkušenosti ohledně evangelizace – získávání a předávání víry. Zástupce z každé farnosti se veřejně zamyslel nad situací ve farnosti a o možných zlepšeních. Bylo to hodně informací, nápadů, postřehů a zkušeností - jak žít svou víru v konkrétní farnosti. Mě oslovila hlavně myšlenka, že každý věřící má spoluzodpovědnost v práci na budování farního života právě tam, kde žije. Ano – i ty, co to teď čteš. Práci, kterou děláme, bychom měli vždy promodlit. Všechno, co děláme pro farnost, musíme promodlit, protože ten zlý nespí a můžeme se připravit na jeho odpor...

Děkuji Vám všem, kteří jste pro naši farnost něco udělali nebo děláte. Moc si toho vážím a jsem Vám za to vděčný. Přeju Vám, ať využijete dobře tento požehnaný čas postu a připravíte se tak na Velikonoce. Bůh Vám všem žehnej.

O. Jan

ÚVODNÍ SLOVO REDAKCE

Milí čtenáři a příznivci Oveček, nové vydání našeho farního zpravodaje, které se Vám právě dostalo do rukou, je opět plné zajímavých článků a informací. Doufáme, že Vás tak trochu i naladí na nastávající dobu Velikonoc, abyste je mohli co nejlépe prožít. Přejeme Vám klidné velikonoční svátky!

Redakce Oveček

PASTÝŘSKÝ LIST PRO PRVNÍ NEDELI POSTNÍ

Drazí bratři a sestry,

vstupujeme do doby velkého postu, času mimořádných milostí, které jsou spojeny především s obrácením a pokáním. Ptáme se: jaké obrácení se od nás očekává? Za co máme dělat pokání?

O dnešní společnosti se říká mnoho kritických věcí. Jeden novinář píše: tvrzení, že naše doba je pokroková a posouvá se vpřed, je strašně mylné. Dnešní názory na sexualitu jsou ve skutečnosti jen oživením starého pohledu na svět. V pohanském Římě byla prostituce velmi rozšířená a zhoubná homosexualita byla běžná stejně jako zneužívání žen a dětí. Tehdy ovšem otřásla světem křesťanská morálka. Obětavá láska, sexuální čistota a manželská věrnost byly pro lidi tehdejší doby něčím šokujícím.

Tehdejší křesťané se prostě nepřizpůsobili duchu doby. Pochopili, že křesťanská morálka je založena na Kristově čistotě a lásce, která hledá dobro druhého a sebe staví do pozadí. Křesťané nemohli žít jako pohané, protože jejich pohled na svět a na sebe sama byl naprosto odlišný. V srdci a v duši byli jedno s Kristem. Jejich odlišnost přinášela nepřijetí, vyloučení ze společnosti, ba dokonce i mučednictví. Z jejich obětí však vyrostla nová Evropa.

Dnešní svět vypadá jako neschopný budovat věrná manželství a šťastné rodiny. Dospělí často vidí jen sebe a ne dobro dětí, když spolu žijí bez manželství, nebo se rozvádějí a děti okrádají o zdravé rodinné zázemí. Mnohé děti už neznají příklad věrné lásky, nemají představu zdravé rodiny a neumějí překonávat krize vztahů, odpouštět a nově darovat důvěru, protože se to nenaučili od svých rodičů. Taková společnost ztrácí naději na budoucnost. Kdo jiný, když ne křesťané, by mohl dnešnímu světu ukázat cestu?

Papež František se velmi snaží pomoci všem, kteří zažili v životě neúspěch, i v manželství, ale vyzval nás, abychom věnovali velkou pozornost manželství a rodině jak při výchově dětí a přípravě snoubenců, tak při doprovázení mladých manželství, abychom se učili žít ze svátosti manželství. Mnozí snad i nevědomky touto svátostí pohrdají, když žijí spolu bez svatby. Jako by tím Bohu říkali: „Nebudeme čekat, až nám dáš právo na manželský život, my si ho vezmeme sami. Nestojíme o tvou pomoc a požehnání, my to zvládneme po svém.“ Nebo prodají svou víru za

peníze, o které by uzavřením manželství přišli. Jiní oslaví svatbu v kostele, ale žijí, jako by svátost manželství byla záležitostí jen svatebního dne. Ve skutečnosti, kdo opravdu pozval Ježíše nejen na svatbu, ale také do manželského života, ten zakouší, že i jazyk těla a živá gesta lásky se v jejich manželství stávají liturgickou řečí, stálým prožíváním svátosti. Papež si přeje, aby zkušenější manželské páry pomáhaly těm mladším. V některých farnostech už s tím máme dobrou zkušenost. Rád bych, aby se tato služba rozšířila do všech farností. Rád bych nabídl rodinné poradenství a různé kurzy, které pomohou rozvíjet kvalitní manželský život, a pomohou ve chvílích zkoušek. V každém děkanátu už působí pobočka Centra pro rodinu. Zajímejte se, prosím, o jejich nabídky a pomozte jim jako jejich spolupracovníci.

Jednou z důležitých akcí může být Vaše účast na letošním „Národním pochodu pro rodinu a pro život“ v Praze 22. dubna, který podporuje celá biskupská konference. Je důležité takto reagovat na koncepci rodinné politiky představené Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR, která odmítá představu rodiny jako společenství otce a matky v trvalém svazku a děti. Svou účastí zdůrazníme, že rodinu vnímáme jako základní buňku společnosti i církve.

Postní doba je příležitostí k novému začátku. Víme, co se od nás očekává. Víme, že nás křesťany nemohou nahradit lidé, kteří nepoznali Boží lásku a nedostali zvláštní pomoc ve svátosti manželství. Poznaný úkol se nám může zdát těžký, ale právě jeho plnění může být cílem postního snažení.

My křesťané jsme poznali, že mocný Bůh se z lásky k člověku stal bezbranným dítětem a sám sebe nabídl jako smírnou oběť za nás. Dal nám moc stát se Božími dětmi. Naučil nás dívat se na věci z úhlu věčnosti, dal nám úžasnou svobodu a zbavil nás strachu. Svobodní od světa i od sebe jsme schopni hledat dobro druhých a být šťastní z toho, že přispíváme ke štěstí jiných. Svou morálku stavíme na pravidlech Božího království, a i když jsme někdy považováni za blázny, ukazujeme, že jsme našli samu Boží moudrost, která pomáhá reálnému světu víc než zhoubné ideologie. Jsme sice jen slabí lidé, ale ukazuje se na nás Boží moc, když věříme v Kristovo vítězství. Osvědčili to i naši předkové, kteří si zachovali vnitřní svobodu i za tvrdých totalit dvacátého století a pomohli je přemoci.

Právě dnes záleží na každém z nás. Jestli se přizpůsobíme duchu doby a necháme se jím ovládnout, my sami přispějeme k zániku současné společnosti. Jestli však najdeme odvahu lišit se od okolí, být viditelným a srozumitelným znamením Božího království a vydávat svědectví Kristu, ukážeme Evropě cestu k lepší budoucnosti. Evropa vyrostlá z křesťanských kořenů bude mít budoucnost, když křesťané budou zdravou solí země a světlem světa. Jako se světlo nestaví pod nádobu či pod postel, nemůže se křesťanství skrývat v soukromí. Křesťané mají zodpovědnost za společnost kdysi křesťanskou a musí se jako zodpovědní chovat nejen v soukromém, ale i v hospodářském a politickém životě. Dar víry jsme dostali k tomu, abychom mohli být užiteční. Přijmeme tuto nabídku a náš národ bude požehnaný službou křesťanů, kteří se rozhodli kvasem evangelia znovu prokvasit svět ve všech jeho strukturách. To je náš společný úkol pro dobu postní. Obnovou rodiny dojdeme k pravé velikonoční radosti.

Všem, kdo toto pozvání přijmou, upřímně děkuji a ze srdce žehnám

arcibiskup Jan

ZÁVĚREČNÉ PROHLÁŠENÍ V. ARCIDIECÉZNÍHO FÓRA PRO MLÁDEŽ, VELEHRAD 2017

My, mladí lidé, jsme se sešli na 5. arcidiecézním fóru mládeže na Velehradě ve dnech 10. – 12. února 2017. Společně jsme diskutovali a zamýšleli se nad potřebou evangelizace v dnešní době. Z našeho setkání vzešly podněty, které chceme nabídnout jako inspiraci našim farnostem.

Za co jsme vděční:

- za přijetí a podporu, které se nám dostává ve společenství církve;
- za každé povzbuzení ze strany kněží a zasvěcených osob;
- za rodiny, které nepodlehly genderové ideologii, jsou tvořeny otcem, matkou a dětmi a žijí autenticky svou vírou;
- za mladé, kteří se nasazují ve službě druhým;
- za všechny, kteří se v naší arcidiecézi věnují mladým lidem, za komunity, hnutí, řehole, řády, instituty, centra pro mládež a církevní školy;
- za ideál evangelia, který církev hlásá a ze kterého neslevuje navzdory měnícím se společenským trendům;

- za to, že učení církve je smysluplné, udává směr i mantinely a je návodem na plnohodnotný život.

V čem vidíme příležitosti ke změně:

- toužíme po tom, aby naše farnosti žily jako společenství, která jsou otevřená, táhnou za jeden provaz a mohou tak oslovovat i nevěřící;
- chceme být aktivní v životě farnosti, a proto prosíme při spolupráci o větší důvěru kněží i farníků;
- uvítali bychom otevřené kostely, přístupné fary a možnost podílet se na činnosti pastoračních rad;
- prosíme o autentický příklad života kněží a jasná, výstižná kázání, která by nás povzbudila ve víře;
- v přípravě na biřmování považujeme za důležité zaměřit se na budování osobního vztahu s Bohem;
- byli bychom vděční, kdyby byla více zohledňována naše jedinečnost v rozmanitosti přístupů při pořádání akcí pro nás mladé.

Jak konkrétně chceme přispět k oživení života v našich farnostech, k hledání cest a k hlásání evangelia:

- chceme se veřejně angažovat a využívat svá obdarování pro dobro farnosti a společnosti;
- chceme být vnímavější k nevěřícím vrstevníkům a zpřístupnit jim naše akce;
- chceme hledat cestu zejména k žákům 2. stupně skrze vytváření společenství, organizování víkendovek a volnočasových aktivit, a to i novým způsobem;
- nabízíme farnosti zapojení do správy webů, tvorby grafiky, vkládání ohlášek na internet a šíření informací přes sociální sítě;
- nabízíme zapojení mladých do příprav na biřmování a prosíme o formační kurz pro vedoucí biřmovanců.

ŠANCE OLOMOUC O.P.S.

Ráda bych ještě jednou vysvětlila cíle a poslání sdružení Šance Olomouc, na jehož pomoc je umístěna kasička v kostele v Loučce.

Posláním *Šance Olomouc* je humanizovat náročnou protinádorovou léčbu dětí a usnadňovat jejich návrat do běžného života. Občanské sdružení vzniklo v roce 1992 pod názvem Haima – Unie pro pomoc dětem s poruchou krvevotvorby. U jeho zrodu stáli nejen lékaři a sestry, kteří na Dětské klinice FN v Olomouci o děti s poruchou krvevotvorby pečovali, ale také rodiče a příbuzní těchto dětí.

Sdružení Šance, jak zní nový název přijatý v roce 1999, je občanské sdružení, které na bázi dobrovolnosti sdružuje občany bez rozdílu národnosti, víry, profese či společenského postavení, ale také právnické osoby, které se chtějí aktivně podílet na pomoci dětem s hematologickým a onkologickým onemocněním. Od 1. ledna 2014 se změnila právní forma sdružení na obecně prospěšnou společnost a valná hromada dne 25. září 2013 přijala nový název Šance Olomouc o.p.s.

Druh obecně prospěšných služeb:

- » humanizace nemocničního prostředí
- » zajištění zdrav. pomůcek, přístrojového, techn. a jiného vybavení v nemocnici i v domácí péči
- » sociální a další pomoc pacientům a jejich rodinám
- » organizace volnočasových aktivit pacientů
- » organizace ozdravných a rekreačních pobytů pacientů a jejich rodin
- » podpora vzájemného setkávání pacientů a jejich rodin
- » osvětová činnost směrem k veřejnosti
- » organizace veřejných sbírek
- » podpora lékařské vědeckovýzkumné činnosti a dalšího vzdělávání zdravotnického personálu
- » podpora registru dárců kostní dřeně

To jsou ve zkratce informace o sdružení, kterému jsem se rozhodla pomáhat a kterému můžete, prostřednictvím pokladničky v kostele dle vlastního uvážení, pomoci i Vy. O akcích, které budou pořádány na pomoc Šanci, budete informováni a budu moc ráda, když je svou účastí podpoříte. Všem, kteří se rozhodnou pomoci, upřímně Pán Bůh zaplať.

Jarmila Čajanová

SBOR SVATÉHO HUBERTA ZPÍVAL KUBÍČKOVÍ I SENIORŮM

*„Ti, kdož vnášejí radost jako sluneční paprsky do životů jiných,
se v jejich odrazu sami zahřejí.“*

Vánoční atmosféru připomněl koledami a vánočními písněmi Sbor sv. Huberta o Vánocích v Domově pro seniory v Radkově Lhotě. Do krásné společenské místnosti personál shromáždil dědečky a babičky na vozíčkách, s chodítky, o berličkách, aby si vyslechli připravené vánoční pásmo. Byla radost se dívat na tyto seniory i personál domova, s jakou vděčností, radostí a mnozí i se slzami v očích poslouchali koledy a vánoční skladby. Mnozí se připojili ke sboru a zpívali společně s ním. Vánoční odpoledne v Radkově Lhotě vneslo do všech srdcí mnoho radosti a lásky. Kéž by bylo v tak uspěchané dnešní době takovýchto setkání víc. Velký dík patří vedení Domovu pro seniory v Radkově Lhotě, že umožnili, aby se toto setkání uskutečnilo. **Něco málo o domově:**

Objekt domova pro seniory Radkova Lhota dříve sloužil jako lovecký zámek, jež obýval během 18. století generál Ernst Gideon von Laudon (ten jej dostal darem za zásluhy, stejně jako zámek v Bystřici pod Hostýnem, od samotného rakouského císaře). Generál zámek časem prodal a tak se během následujících let o areál starali různí majitelé - někteří lépe, jiní hůře. V letech 1938 - 56 zůstala budova opuštěná, tudíž nejen samotná stavba, ale i přilehlé hospodářství a zahrada, začala postupně chátrat.

19. září 1956 převzala dům Česká katolická charita, která svěřila vedení domu sestrám sv. Kříže. Sestry se zde usadily a za pomoci lidí z okolí započaly rozsáhlou rekonstrukci celého objektu. 18. července 1958 zahájil Domov důchodců s kapacitou 50 lůžek provoz.

V následujících třiceti letech se budova postupně přestavovala a rekonstruovala, zvyšovala se kapacita lůžek až na dnešních 208 lůžek. V roce 2014 byl otevřen nový pavilon A se 79 lůžky. O obyvatele se staral řádový i civilní zdravotní personál, v současné době je to 131 zaměstnanců.

V neděli Křtu Páně 8. ledna rozdával radost Sbor sv. Huberta již po několikáté v Horním Újezdě. Při mši svaté a po ní s krátkým vystoupením koled a vánočních písní ukončil dobu vánoční.

Dne **22. ledna** zasněženou krajinou, provázenou slunečními paprsky se vydal Sbor sv. Huberta do Hošťálkové. Přijal pozvání od P. Karla Hořáka zpívat Kubíčkově Stříteskému v Hošťálkovském kostelíčku. Při mších svatých v celé farnosti Hošťálková proběhla sbírka pro Kubíčka, který onemocněl v loňském roce akutní lymfoblastickou leukemií. Léčba tohoto onemocnění je značně nákladná. Sbor svým zpěvem chtěl povzbudit a podpořit rodiče Kubíčka a také i ostatní věřící, aby vytrvali ve víře a zároveň otevřeli své štědré ruce a pomohli dobré věci. Krásnou atmosféru navodil otec Karel, jeho slova byla povzbuzením a balzámem pro všechny zúčastněné. Patří mu dík za jeho vstřícnost a pochopení. Rodičům Kubíčka předal obálku s 30 tisíci korunami. Dík všem, kdo svou štědrostí přispěli. Kubíčkově přejeme brzké uzdravení.

za Sbor sv. Huberta I. Skýpalová

POSTŘEHY Z XIII. FARNÍHO PLESU KONANÉHO 18. ÚNORA 2017 V HOSTINCI NA ROZCESTÍ V KUNOVICÍCH

Před plesem byla sloužena v kapli mše svatá s nedělní platností, sloužil ji P. Jan Rimbala. Do tomboly se sešlo 287 cen. Hlavních cen na vstupenky bylo 30. Z nejzajímavějších cen lze připomenout, že 2. cenu – adopci varhanní píšťaly pro nové varhany na Prostřední Bečvě – vyhrál P. Jan Rimbala. Byla mu předána darovací listina k píšťale a může si sám vybrat, kterou píšťalu a s jakým tónem si bude chtít adoptovat. Cenu do tomboly věnovala farnost z Prostřední Bečvy zastoupená Františkem Křenkem, který se o sbírku i adopci varhan stará. Cenu útěchy vyhrál pan Jiří Novosad a byla to plná náruč nafouknutých balónků.

Celý ples byl laděn do bílé barvy v kombinaci se stříbrnou a bledě modrou. Na čelní straně pódia byl sjednocující nápis „Náhle při nich stál Anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. (Lukáš 2.9)“

Ples zahájila Jarmila Čajanová spolu s Miroslavem Černochem, úvodní slovo a požehnání udělil otec Jan. Začátek plesu byl zahájen pásmem, které si připravily děti z Klubka, a které na všech zanechalo hluboký dojem. Druhým zajímavým vystoupením na plese bylo vystoupení tanečníků z občanského sdružení Šimon ze Všechovic. Zatančili nám moravskou besedu. Půlnoční překvapení připravili mladí z naší farnosti a blízkého

okolí. Celým večerem nás provázela dechová hudba Kiks Brass z Bystřice pod Hostýnem. Hráli moc dobře, spolupráce byla výborná. Vytvořili krásnou atmosféru plesové pohody.

Nástěnku z akcí během roku připravila děvčata ze schůly pod vedením Zuzky Kundrátové. Výzdobu zajišťovala Zdenka Černochová a Vladimíra Kozáková spolu se šikovnými chlapci a děvčaty, kteří s nimi vystupovali v půlnočním překvapení 😊.

Vše moc rychle uběhlo, celým plesem nás provázela dobrá nálada, pohoda a Ti, co měli štěstí v tombole, si odnášeli i pěkné ceny a velké kulturní zážitky. Po plesu se celý sál ihned uklidil a byl čistý.

Bar nesl název - Nebeský bar. Prodávaly se i jednohubky a bufet. Obsluhu v baru zajišťoval kolektiv mladých. Ples trval do 3:00 hodin ráno. Výtěžek z plesu je 30 419,- Kč. O využití částky rozhodne pastorační rada farnosti.

Moc děkuji Všem, kdo se jakýmkoliv způsobem zapojil do přípravy celé akce. Byl to velký a odpovědný úkol nás Všech. Velký podíl na spolupráci a přípravě plesu měly ženy farnice, které připravily sladkosti a daly dohromady tombolu, bufet, i jednohubky. Děkuji farníkům, sponzorům, účinkujícím i Boží Pomoci a požehnání, které nás provázelo po celou dobu příprav i během plesu. V srdci si uchováváme vzpomínky na krásné prožité chvíle plesového veselí.

Jarmila Čajanová

JEŽÍŠ MŮŽE UZDRAVOVAT I DNES, POKUD MÁME K NĚMU DŮVĚRU

V poslední době se setkávám s lidmi, kteří jsou nějakým způsobem zranění nebo duchovně strádající. Buď se jim něco bolavého stalo a ta rána rozryla jejich srdce a duši, nebo zoufale hledají Boha a nemůžou Ho najít. Osobně jsem se před časem také ptala Boha, co pro něj můžu dělat a jaká je Jeho vůle.

Odpověď přišla velmi brzy. Potkala jsem pár lidí s těmito zraněními. Chtěla bych jen uvést, že nejsou odtud. První z těchto lidí je člověk, kterého hodně lidí má za pohodového a společenského. Málokdo z nich by však řekl, že si prožil životní pády, které se s ním táhnou po celý jeho život. Nejhorší na tom bylo, že když se dostal do průšvihů, tak místo toho, aby mu katolíci pomohli vrátit se zpět na dobrou cestu, tak jej odsoudili a nechtěli mezi sebou. Spoustu let se pak stále díval zpět na vše, co se děje,

nesl si s sebou neodpuštění, zranění, nedůvěru a co víc, už dlouho měl v srdci prázdno a hlad po něčem, co tam chybělo. V té době jsem toho člověka potkávala a v rozhovorech vycítila, že něco není dobré a že je potřeba mu nějak pomoci. Kromě modliteb a jiného jsem ještě s dalšími měla za něj mši svatou za duchovní uzdravení. Věřím v Ježíše, jeho moc a vím, že může uzdravit, když to je v Jeho vůli. Pár týdnů po této mši jsem zjistila, že po mnoha letech přišel na to, že tak jak na tom je, nemůže zůstat, že má za sebou desítky lidí v určitém společenství a není dobré, když Bůh v jeho životě zas takovou roli nehrál nebo se ho spíš bál k sobě pustit. Ještě s dalšími jsme rozjeli modlitby, někteří růženec a začali se za něj postit. Netrvalo dlouho a tento člověk udělal další neuvěřitelné kroky na cestě ke svému obrácení. Víím, že tohle je práce Boží vůle a milosrdenství, ve kterou jsme ho vložili. Ještě zdaleka není vyhráno. Tyto těžké duchovní boje, jsou boje na dlouhou trať. Člověk se nesmí vzdát a musí bojovat za svou duchovní cestu, ale i za duchovní cestu druhých, kterou my sami můžeme často ovlivnit a stát se tak nástrojem Pána. A co může být krásnějšího, než když se stanete Jeho pomocníkem. Jak říkala Matka Tereza, sami víme, že to, co děláme, je kapkou do moře. Ale kdyby takhle kapka v moři nebyla, chyběla by tam.

Do postů a modliteb jsem také zahrnula svou kamarádku. Ta změnila práci, protože v té předchozí si zažila hodně těžké chvíle. Někdy se až podivíme, jak moc lidé dokáží ublížit pomluvami a odmítáním druhých. Většinou si ani neuvedomí, jaké trvalé následky to může v druhém zanechat. A je jedno, zda to je pravda či není. Protože soudcem bude jednou Bůh a ne my. Všechno šlo až tak daleko, že se bála chodit ven mezi lidi a vždy když přišla do nové práce, už si myslela, že o ní všichni všechno ví a věří tomu, co o ní slyšeli. Její život jí změnil Ježíš. Začala poslouchat různá kázání a přístup lidí v nové práci ji zase začal učit důvěřovat. Když jsem ji do svých postů a modliteb jsem také obsáhla, řekla mi, že se jí den ze dne v životě něco změnilo. Když se opět potkala s lidmi z minulosti, zjistila, že najednou přestala cítit tolik let trvající bolest, ale že má v sobě pokoj, dokonce odpuštění a odhodlání začít znovu.

To vše mě přesvědčuje o tom, že když všechno v odevzdanosti svěříme nahoru a naučíme se odpouštět i velké věci, vždycky to dopadne dobře.

To ale neznamená, že podle toho, jak my chceme. Ale podle toho, jak je to nejlepší z pohledu Boha. K tomu mám dva odlišné příběhy.

V jedné knížce byl příběh o rodičích, jejichž jediná dcerka byla velmi nemocná. Oba se velmi modlili za její uzdravení, které si velmi přáli. Ona nakonec zemřela. Ale tatínek si uvědomil důležitou věc. „Uzdravení neznamená, že to bude tak, jak si představuju já. Znamená to dostat sílu a milost, abych mohl říct ano Boží vůli. Ona nebyla moje. Dostal jsem ji, abych ji vychoval, abych ji miloval a staral se oni. Patřila Pánu – a kdo jsem já, abych mohl Bohu říkat, co má dělat? Do její smrti jsem Boží vůli nemohl přijmout, teď chápu, že Bůh nám nedává sílu na něco, co nás čeká za týden či měsíc. Ale dává nám sílu v té chvíli, kdy to potřebujeme. Moje malá byla uzdravena, odešla do nebe a já její táta tady zůstal, abych vyprávěl o kráse síly, kterou dává Pán, a o tom, že naše modlitby slyší a odpovídá na ně.“ Když dokážeme Bohu říci ano, pak nebudeme nikdy zraněni.

V té samé knížce jsem četla, jak rodiče prosili za uzdravení svého těžce nemocného chlapečka. Modlili se dlouho a on se neuzdravoval, ba naopak nádor se zvětšoval. Tatínek byl zoufalý a říkal, že modlitba nefunguje. Ale maminka vytrvala, aby se modlili dál. Najednou zjistili, že uběhlo sedm měsíců a oni si uvědomili, že se soustředili jen na jedno – že se nádor zvětšoval. V modlitbách i nadále vytrvali. Po šestnácti měsících se však nádor začal zmenšovat, až zmizel úplně. Boží vůle se vždycky naplní, ale s Boží vůlí zároveň vždycky přichází úžasný pokoj a síla k jejímu přijetí. Někteří lidé říkají: „To není Boží vůle,“ a zbaběle utečou, protože vlastně skutečně nevěří, že to Bůh může udělat. A za druhé, bojí se toho, co znamená skutečnost, že k uzdravení nedojde.

Pár dalších vět z této knížky:

Nejdůležitější uzdravení je uzdravení duchovní. Uzdravení duše. Nemoc těla léčí lékař. Nemoc duše léčí pouze nebeský lékař. Jako prostředek k vymýcení hříchů používá svátost smíření. Tato úžasná svátost nám má pomáhat, abychom rostli ve svatosti. V této svátosti přichází živý Ježíš bojovat s nepřitelem naší duše. Hřích je nejtěžší choroba vůbec.

Mnoho lidí říká, že se modlí dlouhá léta, ale Bůh je neslyšel. Jenže oni mu nenaslouchali.

Největší přikázání: abychom milovali všechny lidi a abychom odpouštěli.

Nemůžeme eucharistii vysvětlit, protože to je zázrak a tajemství. Není důležité, jak tomu rozumíme „hlavou“, ale jak tomu věříme v srdci. „Blahoslavení ti, kdo neviděli, a přece uvěřili.“

U Boha není nic nemožné.

Briege McKenna (moje pozn. řeholní sestra), Henry Liberstat, 2016, Zázraky se opravdu dějí, Karmelitánské nakladatelství, s. r. o., Kostelní Vydří

@ @ @ @ @ @ KLUBKO @ @ @ @ @ @

Zveme všechny kluky a holky od 5 do 15 let do Klubka! Rádi v našem středu uvidíme nové členy. ☺

Setkání dětí probíhají každý pátek od 16 do 18 hodin na faře.

Můžete se těšit na kamarády, hry venku i uvnitř, témátka o víře a Bohu a na mnoho dalších zajímavých věcí.

V měsíci květnu bychom chtěli uspořádat farní pouť dětí na sv. Hostýn k Panně Marii, která by se letos konala v naší farnosti již po třetí. Rádi bychom se podíleli i na přípravě vystoupení na Farní den, který je pro naši farnost významný. ☺

Každý první pátek v měsíci máme ve farnosti dětské mše svaté, které začínají v 16:00. Děti z Klubka vždy nacvičí písničku, kterou na mši zazpívají a zapojují se do průběhu mše i čtením přímlov či prvního čtení.

Pokud by tě lákalo zapojit se do přípravy dětské mše svaté, tak neváhej, neboj se a přidej se k nám! ☺

Mája, Alča a Lída

KOLEDOVÁNÍ PACIENTŮM V NEMOCNICI

Dne 19. 12. 2016 jsme se vydali do nemocnice ve Val. Meziříčí, abychom zde navštívili a koledou potěšili pacienty. Jako každý rok i tentokrát jsme navštívili oddělení následné péče, interní, novorozenecké, dětské a rehabilitační. Rozdávaly jsme přáníčka, které vyrobily děti z našeho farního Klubka, čímž je chci veřejně pochválit za ochotu a krásnou práci! Tentokrát byla účast poněkud menší, sešlo se nás jen 7 (letos i s otcem Janem), ale i tak jsme přinesli radost asi stovce pacientů, což je krásný skutek milosrdenství. Těšíme se i letos, třeba právě s Vámi ☺!

Vladka Kozáková

Svätost kněžství

(KKC 1536-1600)

- Tato svátost vtiskuje nezrušitelné duchovní znamení, nemůže být opakována nebo udělena na omezený čas.
- Svátostné kněžství se člení na tři stupně: biskupství, kněžství a jáhenství.
 - Biskup – dostává plnost svátosti kněžství (je udělovatel všech 7 svátostí) a stává se viditelnou hlavou místní církve. Biskupové jsou nástupci apoštolů.
 - Kněz – spolupracuje se svým biskupem, který mu svěřuje určité farní společenství nebo úřad. Uděluje křest, svátost smíření svátost nemocných, eucharistii, je přítomen jménem církve při uzavírání manželství a výjimečně může udělovat biřmování.
 - Jáhen – je poslán ke službě slova, péči charitní, uděluje křest, uchovává a roznáší Eucharistii, je přítomen jménem církve při uzavírání manželství, předčítá evangelium, učí, koná pohřební obřady, uděluje svátostiny.
- Udělovatel biskup. Způsob udělování - svátost kněžství se uděluje vkládáním rukou, po němž následuje modlitba svěcení.
- Ti, kteří přijímají tuto svátost, jsou posvěceni, „aby ve jménu Kristově.... pásli církev Božím slovem a Boží milostí.“ (LG11).

Svatý farář arský:

„Kněz pokračuje v díle vykoupení na zemi“...

„Kdyby člověk dobře pochopil, čím je kněz na zemi, nezemřel by hrůzou, ale láskou“...

„Kněz je láskou Ježíšova srdce.“

KKC – Katechismus katolické církve (české vydání Karmelitánské nakladatelství s.r.o., Kostelní Vydří 2002)

- V dnešní době potřebuje tato svátost více než kdy jindy naši podporu a povzbuzení. Na kněžství se tvrdě útočí ze všech stran.
- Je to dar, který působí na každého katolíka. Skrze něj se nám dává Ježíšovo tělo – chléb života. A právě díky kněžím dostáváme i nejen svátost eucharistie, ale i svátost smíření pomazání nemocných, bez

kterých nikdy křesťan nemůže plně žít na cestě k Ježíši. Kněz je s námi, když začínáme žít ve spojení s Ježíšem a církví ve svátosti křtu, když jsme smutní, že nás někdo opustil, raduje se se snoubenci, když přijímají jeden druhého svátostí manželství. Zakoušíme s ním společenství dávání, odpouštění, přijímání i uzdravování.

- Ovlivňuje životy věřících i nevěřících, protože se modlí za všechny i za obrácení.
- Před 2. Vatikánských koncilem byl kněz od lidí mnoha způsoby vzdálen a často byl jediným vzdělaným člověkem široko daleko, kterého lidé vyhledávali, když se ocitli v jakékoliv nouzi. Věřili, že je to muž Boží. V poslední se však začalo kněze velmi mnoho kritizovat. Začaly zmatky a nedůvěry. Jedna řeholní sestra se ptala: „Co se to děje s kněžstvím?“ Dostala odpověď, jak to myslí, co se to s kněžstvím děje, vždyť dal nám Pán někdy nějaký dar, který by nebyl dokonalý? Co to lidé udělali a jak mu poděkovali za dar, který ovlivňuje životy všech a celého lidstva? Když se díváme na nějakého kněze, vidíme jeho zjevné plusy a mínusy, nevidíme však dál, za oponu, kde Pán s láskou a věrností obdařil jeho duši kněžským povoláním a dovedl ho k svěcení.
- Měli bychom Pána stále chválit za to, že v každém věku povolává muže, aby jim dal moc zpřítomňovat sebe sama uprostřed svého lidu. Bůh nám tento dar dává ze štědrosti a ne získaný lidskými prostředky. Lidé stále hledají nějaké uzdravení a nastává doba, kdy budeme hladovět po chlebu života – našemu Pánovi. Bůh zasévá mnoho semínek do srdcí mladých mužů, o které se však nikdo nestaral, takže nemohla vyrůst a vydat ovoce. Tam, kde semínka budou umlčena materialismem, apatií rodičů, kde si lidé nebudou vážit kněžství a nebudou ho bránit, pozvolna uhynou, protože jsme ho odmítli.
- Je mnoho útoků, které přilévají olej do ohně. Obtíže, se kterými se někteří kněží potýkají, jsou samy o sobě už tak dost zlé, nicméně mnoho katolíků tyto případy ještě zhoršuje tím, že zprávy šíří po rodině a přátelích dál a tím posvátný dar kněžství ničí. Tento přístup potíže kněží, kteří bojují proti hříchu ve svém životě, jen zhoršuje.
- Za kněze je potřeba se neustále modlit, aby byli skutečně muži víry.

- Pán nevybral kněze z ostatních proto, že by byli lepší než ostatní, ale vybral je na základě svého milosrdenství, lásky a soucitu s lidstvem, aby jej zpřítomňovali.

Briege McKenna, Henry Liberstat, 2016, Zázraky se opravdu dějí, Karmelitánské nakladatelství, s. r. o., Kostelní Vydří

Zuzana Kundrátová

BÁSEŇ STAŘENKY

Tuto báseň napsala žena, která zemřela v oddělení pro dlouhodobě nemocné. Personál nemocnice ji našel mezi jejími věcmi, a tak se jim líbila, že ji opsali a báseň pak putovala po celé nemocnici a dál.

Báseň stařenky

Poslyšte, sestro, když na mě hledíte,
řekněte, koho to před sebou vidíte.

Ach ano, je to jen ubohá stařena
s divnýma očima a napůl šílená.

Odpověď nedá vám, jídlo jí padá,
nevnímá, když po ní něco se žádá,
o světě neví, jen přiděluje práci,
boty a punčochy napořád ztrácí.

Někdy je svéhlavá, jindy se umí chovat,
už potřebuje však krmit a přebalovat.
Tohleto vidíte? Tohle si myslíte?
Sestřičko, vždyť o mně vůbec nic nevíte.

Budu vám vyprávět, kým vším jsem bývala,
než jsem se bezmocná až sem k vám dostala.
Miláčkem rodičů, děvčátkem, tak sotva deset let
s bratry a sestrami slád život jako med.

Šestnáctiletou kráskou, plující v oblacích,

dychtivou prvních lásek a pořád samý smích.
V dvaceti nevěstou se srdcem bušícím,
co skládala svůj slib za bílou kyticí.

A když mi bylo pár let po dvaceti,
já chtěla šťastný domov pro své děti,
Pak přešla třicítka a pouta lásky dětí,
jak rostly, už mohli jsme uzlovat popaměti.

A je mi čtyřicet, synové odchází,
jenom můj věrný muž pořád mě provází.
Padesátka přišla, ale s ní další malí,
co u mě na klíně si jak ti první hráli.

Však začala doba zlá, můj manžel zesnul v Pánu,
mám z budoucnosti strach, někdo mi zavřel bránu.
Život jde dál, mé děti mají vrásky
a já jen vzpomínám na ně a na dny lásky.

Příroda krutá je, i když byl život krásný,
na stará kolena nadělá z nás všech blázny.
Tělo mi neslouží, s grácií už je ámen,
kde srdce tlouklo dřív, dnes cítím jenom kámen.

Však vprostřed zkázy té mladičká dívka žije
a srdce jí, byť hořce, tam uvnitř pořád bije.
Vzpomíná na radost, na žal, co rozechvívá,
vždyť pořád miluje a nepřestala být živá.

Málo bylo těch let a netáhla se líně,
já smířila se s tím, že všechno jednou mine.
Otevřete oči, sestřičko, teď, když to všechno víte,
neuvidíte seschlou stařenu...
Teď už - MĚ uvidíte!

Příspěvek poskytla Ivana Skýpalová

Mše svaté o Velikonocích

Zelený čtvrtek	13. 4.	16:00
Velký pátek:	14. 4.	16:00
Bílá sobota:	15. 4.	19:00
Velikonoční neděle:	16. 4.	8:00
Velikonoční pondělí:	17. 4.	8:00

Zelený čtvrtek – po mši bude v kostele možnost adorace

Bílá sobota – hlídání Božího hrobu, možnost celodenní adorace

Velikonoční neděle – možnost přinést pokrmy na posvěcení

Zpovídání před Velikonocemi

Kunovice	úterý 11. 4.	17:00-18:00
Loučka	středa 12. 4.	17:00-18:00

- 7. 5. Pouť k Dobrému Pastýři – pouť v Loučce
- 15. 5. Mezinárodní den rodiny
- 21. 5. První svaté přijímání ve farnosti
- 30. 5. ProsPěšPouť na Svatý Hostýn, v 7:00 odchod z Podhradní Lhoty
- 4. 6. Seslání Ducha Svatého
- 9. 6. Noc kostelů
- 18. 6. Slavnost Božího Těla
- 19. 6. Adorační den farnosti
- 25. 6. Nejsvětější srdce Ježíšovo – pouť v Kunovicích

Diakonie ČCE – hospic CITADELA Vás srdečně zve na **benefiční koncert pro**

CITADELU, na němž vystoupí *zpívající právník* IVO JAHELKA. Koncert se

uskuteční ve **čtvrtek 6. dubna 2017 od 18.00 hodin v evangelickém**

kostele ve Valašském Meziříčí, v parku Botanika.

Zveme Vás do kina Svět ve Val. Mez. na film **Mlčení** dne **9. 4. 2017 v 16:30.**

Film Mlčení je americké historické filmové drama, které sleduje dva mladé jezuitské kněze z Portugalska při jejich cestě do Japonska, při níž čelí násilí a pronásledování. Příběh se odehrává v období pronásledování křesťanů v Japonsku po potlačení Šimbarského povstání v roce 1638.

Farnost Kelč chystá **zájezd do Svatého Martina v Dolomitech**

11. - 17. 6. 2017, záloha na zájezd činí 3800 Kč. Více informací na faře v Kelči.

Uklidíme svět, uklidíme Česko je dobrovolnická úklidová akce, která probíhá na území celé České republiky, tedy i ve Valašském Meziříčí, kde se budou uklízet určité části města. Je možnost se zapojit, viz. plakátek

Sraz u Diakonie ČCE – střediska Val. Mez.

Setkáme se v 9:00

Uklidíme Huťský lesík a cyklostezku

Pojďme společně uklidit nepořádek a **černé skládky** v našem okolí!

www.UklidmeCesko.cz

DUCHOVNÍ OBNOVA

S ANNOU MARIÍ ZELÍKOVOU

pro dívky od 14 do 17 let
v klášteře sester sv. Kříže
v Kroměříži

"Všechno je tak krásné..."
7. - 9. 4. 2017

*"Nechtěla bych
s nikým měnit..."*

TÉMA: STOJÍ TVŮJ ŽIVOT ZA TO?

Informace a přihlašování (nejpozději do 31. 3.) na adrese:

duchovniobnova@seznam.cz, tel. 733 741 766

Sr. Emanuela Vévodová

OTČE NÁŠ, JENŽ JSÍ NA NEBESÍCH...

12. - 14. 5. 2017

Jarní duchovní obnova pro dívky od 10 do 13 let
v klášteře sester sv. Kříže v Kroměříži

Informace a přihlašování (nejpozději do 5. 5.) na adrese:

duchovniobnova@seznam.cz, tel. č. 733 741 766

sr. Emanuela Vévodová

AKTUÁLNĚ NA SVATÉM HOSTÝNĚ

31.3.-1.4.	Pá So - <u>Pěší celonoční postní pouť ze Svatého Kopečka</u> , mše sv. na závěr v So v 7:15
2.dubna	Ne <u>Společná pouť matic</u> (svatoantonínské, svatokopecké, svatohostýnské radhošťské a velehradské) se uskuteční na Velehradě
16.dubna	Ne Zmrtýchvstání Páně - Boží hod velikonoční
29.dubna	So 24. pouť hasičů, pontifikální mše sv. v 10:15
30.dubna	Ne 10. pouť bohoslovců za povolání, pontifikální mše sv. v 10:15
1.května	Po 12. prvomájová pouť rodin vsetínského děkanátu
6.května	So <u>Mariánské večeřadlo</u> ve 14:00 u Vodní kaple (pod hlavním schodištěm)
7.května	Ne Valná hromada MSH, pontifikální mše sv. v 9:15, Pout' klubu křesťanských žen
14.května	Ne 15. pouť podnikatelů, živnostníků a zaměstnanců, hlavní mše sv. v 10:15
20.-21.května	So Ne - 15. pouť včelařů, pontifikální mše sv. v Ne v 10:15
27.května	So 22. pouť Radia Proglas a TV Noe, pontifikální mše sv. v 11:00
3.června	So Společná pouť Sdružení žáků a žákyň Dona Bosca
3.června	So 7. pouť lékařů a pracovníků ve zdravotnictví, hlavní mše sv. v 10:15
3.června	So Mariánské večeřadlo ve 14:00 u Vodní kaple (pod hlavním schodištěm)
5.června	Po Pondělí svatodušní, 17. pouť píšicích křesťanů, hlavní mše sv. v 10:15
10.června	So 4. pouť klubů a přátel historických vozidel MORAVA 2016, hlavní mše sv. v 11:30
10.června	So <u>Odpolední děkanátní pouť za obnovu rodin a kněžská povolání, děkanát Valašské Meziříčí</u>
17.června	So 8:30 mše sv. Bystřici p. H., následuje Eucharistický průvod na Svatý Hostýn (Boží Tělo)
17.června	So Třetí pouť schol, mše sv. v 10:15, ve 13:30 přehlídkový koncert
20.června	Út Pouť kněží olomoucké arcidiecéze za vlastní posvěcení, pontifikální mše sv. v 9:00
23.června	Pá Nejsvětější Srdce Ježíšovo, pouť členů apoštolátu modlitby, hlavní mše sv. v 10:15
24.června	So 8. pouť zrakově postižených, hlavní mše sv. v 11:30
30.6.-4.7.	Pá So, Ne, Po - Tradiční pěší pouť Svatý Kopeček - Svatý Hostýn - Velehrad

.....

Zpravodaj oveček Dobrého Pastýře - duben 2017/1. číslo (Ovečky_2017_1)

Vydává: Římskokatolická farnost Loučka u Valašského Meziříčí

Redakce Oveček ponechává texty v původní podobě, avšak vyhrazuje si právo na jejich gramatickou a stylistickou úpravu. Fotografie nezveřejňujeme. Máte-li zájem o pravidelné zasílání Zpravodaje oveček Dobrého Pastýře emailem, pište na naši emailovou adresu.

Redakce: Mgr. Vladimíra Kozáková, Bc. Zdenka Černochová

Korektura: Mgr. Vladimíra Kozáková, Bc. Zdenka Černochová

Příspěvky vytvořili a poskytli: o. Jan Rimbala, Jarmila Čajanová, Zuzana Kundrátová, Mája Hrušková, Ivana Skýpalová, Ludmila Kundrátová, Vladimíra Kozáková

Děkujeme zastupitelům obce Kunovice a panu starostovi Ing. Josefu Hašovi za to, že již sedmým rokem poskytují prostor OÚ pro tisk Oveček. Srdečné Pánbůh zaplatí!

www.loucka.farnost.cz

♥ ♥ ♥ farnostloucka@seznam.cz ♥ ♥ ♥